

[Kulturministeren]

Derimod har Kulturministeriet sendt forslaget til høring, som man plejer at gøre, hos dem, som almindeligvis er inde i billedet i disse sammenhænge. Det er Amtsrådsforeningen og det er Kommunernes Landsforening, det er Københavns og Frederiksberg Kommuner, og så er det Statens Musikråd, som jo er Kulturministeriets og også kulturministerens faglige rådgivere og dermed også repræsentanter for de synspunkter og interesser, orkestrene måtte have.

Den høring har altså været foretaget, men ikke direkte hos orkestrene. Der er jo tradition for, hvis det er et ønske, at de høringssvar naturligvis tilstilles Kulturudvalget, så man også er bekendt med dem.

Vi skal jo ikke fortsætte licensdiskussionen – hr. Duetoft var også selv inde på, at det hører til et andet sted – men lad os nu i denne her situation glæde os over, at Radioens Big Band er et levende, meget velanskrevet orkester, der også kan virke fremover.

Tanken om, at man måske skulle lave et længevarende forlig, kan være fristende. Vi ved jo, hvad vi har af problemer, når vi indimellem indgår forlig og skal have det til at passe ind i helt nye situationer på et senere tidspunkt. Det kræver betydelig større fleksibilitet hos forligspartnerne, end man somme tider oplever, for virkelighedens verden ændrer sig jo fra år til år, og det kan være vanskeligt at holde fast, navnlig når det gælder økonomien, i store, flotte beslutninger, som man har taget på et tidspunkt, men som ikke passer til fremtiden i alle sammenhænge.

Så til fru Ingerlise Koefoed vedrørende spørgsmålet om formynderi. Jeg brugte udtrykket i denne her sammenhæng, for vil det nu være rigtigt at give sig til at slå kommunerne oven i hovedet med en lovgivning? Det er måske et lidt stærkt udtryk. Nu har de faktisk af egen fri vilje – jeg går ud fra med de samme gode intentioner, som adskillige også har her i Tinget – fremmet musikundervisningen for vore børn og unge og såmænd da også voksne. Det har de gjort på frivillig basis. Skal det så medføre, at vi nu pludselig trækker en lovgivning ned over dem, der stiller en række krav, som de skal opfylde?

Jeg synes faktisk, at udviklingen på det område har været så positiv og gunstig, at vi godt kan se tiden an. Når jeg siger det på den måde,

er det ikke, fordi jeg vil afvise, at vi på længere sigt kan få brug for en lovgivning, men her og nu synes jeg faktisk, at sagen på mange måder klares meget fint.

Jeg vil sige til fru Ingerlise Koefoed, der selvfølgelig er bekendt med det, især som finansudvalgsmedlem, at hvis vi lavede en lovgivning, der pålagde kommunerne musikskolevirksomhed, så ville vi omgående blive stillet over for et kompensationskrav af en meget betydelig størrelsesorden, som givet ville skabe os problemer.

Jeg må sige til dem, der vil sige – det er jo meget fristende at gøre det: Jamen her må der ikke spares, og her vil vi give flere penge, at det kan man altså ikke gøre hele vejen rundt. Derfor sidder vi også med en statsgæld på over 300 mia. kr., og derfor må jeg sige, at hvis man vil have flere udgifter placeret på finansloven, så må man også vise, hvordan de skal finansieres. Det problem har vi sjældent løst, når vi taler om at øge udgifterne på det statslige budget.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil bare sige til ministeren – det fremgik måske ikke tydeligt nok af det, jeg sagde før – at jeg ikke ønsker at slå kommunerne oven i hovedet med en musikskolelov.

Jeg ønsker ved en lovgivning at opmuntre de kommuner, der måtte ønske at lave en musikskole, hvor børn kan komme til at gå uanset forældreindtægt eller forældreinteresser, og at opmuntre dem med nogle tilskud fra staten, men ikke at sige, at de skal lave det, og heller ikke at sige til dem: I skal lave det på den eller den måde, men hvis I gør det sådan og sådan, så kan vi hjælpe jer.

Det var det, jeg forestillede mig. Så kan vi altid diskutere, hvordan det kan lade sig gøre med finansieringen, og det vil jeg meget gerne på et andet tidspunkt diskutere med ministeren.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Hr. minister! Jeg ville ellers ikke være gået herop igen, men jeg er åbenbart blevet forvirret på et højere niveau.

Jeg forstod på ministerens første svar, at ministeren gerne ville være med til at sikre lang-